

Històries del PORT

El brulot

Abans que existissin els torpedes o les mines d'aigua, els estrategues feien ús dels brulots durant les batalles navals. D'origen francès, es tractava d'embarcacions que tenien l'objectiu de calar foc a altres vaixells o a ports enemics. S'equipaven amb pólvora i material explosiu i habitualment s'aproximaven als seus objectius de nit. No tenien una forma específica, ja que el més habitual era reutilitzar cascots de naus velles perquè semblessin vaixells a la deriva. El seu ús va ser freqüent entre els segles XVI i XVIII.

FONS CARLOS DE ANGLUO/AUTORITAT PORTUÀRIA DE BARCELONA

“Yanki”

Reconeixereu la bandera del Codi Internacional de Senyals corresponent a la lletra i grega, coneguda com a ‘yanki’, per les seves franges diagonals grogues i vermelles. Aquesta mena de senyera marítima, quan s'hissa en un procés de remolc, envia el missatge concret de ‘No puc complir la seva ordre’.

Un port internacional

Estem acostumats a sentir que Barcelona és una ciutat cosmopolita i que acull cada dia tota mena de turistes vinguts d'arreu del món. Històricament, la principal porta d'entrada d'estrangers a Barcelona ha estat el port. Al llarg dels segles, els vaixells que creuaven la Mediterrània han necessitat fer escala per repostar: ja fos per carregar queviures, enviar correus o, després de la industrialització, omplir el dipòsit de combustible.

Si bé antigament només es veien vaixells de pobles mediterranis, després de la guerra de Successió van ser habituals els navilis anglesos, que es movien entre Menorca i Gibraltar. Ja als segles XIX i XX, Barcelona es va convertir en escala dels transatlàntics que anaven i tornaven d'Amèrica, i amb l'obertura del canal de Suez, l'any 1869, es va incrementar el trànsit marítim de tot el món. El novembre de l'any 1926 van fondejar a les aigües de la dàrsena de Sant Sebastià dos creuers acuirassats japonesos, l'Idzumo i el

‘Yacumo’ (a la imatge). L'acuirassat ‘Idzumo’ havia tingut un paper destacat dutant la Primera Guerra Mundial, quan va ser destinat al canal de Panamà per protegir els interessos comercials dels aliats dels perillosos creuers alemanys. Abans d'acabar la guerra, també va ser enviat a Malta juntament amb les forces navals angleses per controlar la retirada de la flota alemanya de la Mediterrània. Durant la seva estada a Barcelona l'any 1926, Alfons XIII va visitar el vaixell, que acabaria sent enfonsat al port per un bombarder nord-americà al final de la Segona Guerra Mundial.

Amb la confluència al mar de vaixells vinguts d'arreu del món, es va fer necessari desenvolupar un sistema de comunicació que salvés les diferències lingüístiques. Va ser així com a mitjan segle XIX es va crear el Codi Internacional de Senyals a partir de vint-i-sis banderes alfabètiques i diversos gallardets que combinats entre sí envien tota mena de missatges. Aquest sistema, encara vigent, va quedar relegat amb la incorporació d'ordinadors als vaixells.